

Вміст каротину у плазмі крові корів I дослідної групи був на 11, 2% ($p < 0,001$) нижче відповідно до контрольної, тоді, як у тварин II дослідної групи він вірогідно не відрізнявся від показників контрольної групи корів.

Проведеними дослідженнями встановлено, що хоча протягом 30-ти днів лікування активність лужної фосфатази у корів I дослідної групи знижується на 38% ($p < 0,001$), однак залишається на 44% ($p < 0,001$) вище ніж у здорових корів. В той же час активність лужної фосфатази у корів II дослідної групи вірогідно не відрізняється від показників здорових тварин та на 27,4% ($p < 0,001$) нижче від такої у I дослідної групи тварин.

Після 30-ти добового лікування остеодистрофії корів лужний резерв крові корів обох груп вірогідно не відрізняється від здорових тварин.

Висновки і пропозиції. Отже, як свідчать отримані результати запропонована нами схема лікування остеодистрофії корів значно ефективніша ніж базова схема застосована у даному господарстві, що витікає із клінічних та біохімічних показників тварин.

УДК 636.40(075.8)

Васильчук Д.О., здобувач вищої освіти спеціальності «Ветеринарна медицина»

Науковий керівник – Лайтер-Москалюк С.В., кандидат вет. наук, доцент

Подільський ДАТУ, Кам'янець-Подільський, Україна

БІОБЕЗПЕКА СВИНАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ

Біологічна безпека – визначає систему захисту тварин і продукції від зараження. Вона заснована на проведенні превентивних заходів, спрямованих проти зовнішніх несприятливих чинників. У поєднанні з належною організацією роботи і заходами контролю вона повністю запобігає або зменшує небезпеку передачі заразних захворювань від тварин людині, і навпаки. Тобто, у поняття біобезпеки входять всі протиепідемічні та протиепізоотичні заходи, які здійснюються з метою запобігання поширенню заразних хвороб. Біозахист сучасних свинокомплексів полягає у дотриманні загальних ветеринарно-санітарних правил при їх експлуатації. Загальними правилами біобезпеки тваринницьких комплексів передбачено санітарно-захисні зони та санітарні розриви (відстані) між фермою і потенційними джерелами (чинниками передачі) інфекції і інвазії; санітарні зони (ізолювані одна від одної території репродукції, відгодівлі, тощо); санітарні режими допуску людей на ферму; санітарний ремонт тваринницьких приміщень; санітарні правила первинної і технологічної комплектації ферми тваринами; особиста гігієна працівників тваринництва; організація дезінфекції, дезінсекції, дератизації; обов'язкове карантинування в окремих карантинних приміщеннях тварин, що надходять з інших господарств або з інших країн; знищення та утилізація трупів тварин; знезараження гною, стічних вод, біологічних відходів; підтримання загальної високої ветеринарно-санітарної культури у господарстві; проведення планового обстеження та діагностичних досліджень тварин на окремі заразні захворювання; здійснення планових щеплень, дегельмінтизації, застосування хімічних лікарських засобів та антибіотиків, тощо.

Невиконання цих вимог біобезпечності веде до зниження імунного статусу стада і створює умови для проникнення патогенів, а це може звести нанівець всі розрахунки окупності і прибутку, у багатьох випадках, багатомільйонних інвестицій. Необхідно так налагодити роботу підприємства, щоб звести до мінімуму контакт між тваринами з різних господарств, дикими тваринами, сторонніх людей з тваринами на підприємстві, а також робочий контакт обслуговуючого персоналу з тваринами. Працівникам також потрібно мінімізувати контакти з тваринами інших господарств і слідкувати за станом свого здоров'я. Для цього з початком будівництва або реконструкції будь-якого свинарського підприємства у проєкті потрібно враховувати його зовнішню і внутрішню біобезпеку, а також врахувати це в технологічній карті.

Одним з господарств, де запроваджено промислову технологію виробництва є фермерське господарство «Кобудь» Старокостянтинівського району Хмельницької області. В господарстві понад 5000 голів свиней, з них: 400 основних свиноматок. Виробнича база підприємства складається із таких технологічних приміщень: для утримання холостих свиноматок, їх осіменіння, ультразвукової діагностики вагітності, з родильним відділенням для проведення опоросів; для дорощування поросят; для відгодівлі свиней. Господарство працює як підприємство закритого типу з закінченим циклом виробництва. В господарстві використовують сухий концентрований тип годівлі свиней. Зернові компоненти корму зберігають у металевих терміналах, в яких автоматично регулюється вологість в межах 14-14,8%. Зерно з терміналів транспортують для екструзії, подрібнення та змішування у власний кормоцех для приготування комбікорму. З комбікормового цеху комбікорми автотранспортом доставляють до різних технологічних приміщень, розвантажують у накопичувальні бункери, з яких потім подають до годівниць. Водопостачання ферми здійснюється централізовано, з артезіанських колодязів, що надходить у водонапірні башти і через систему водопроводів – до виробничих приміщень. У клітках для тварин встановлені ніпельні напувалки. Гній прибирають механічним способом. Каналізаційні комунікації у кожному з приміщень включають поздовжні канали, які розділені по перерізу приміщення на ізольовані секції таким чином, що гнойова маса не просувається по каналах вздовж кліток.

Незалежно від пори року, в технологічних приміщеннях стабільно підтримують потрібні параметри температури, вологості, газового складу та кратності повітрообміну. Збільшення обсягів виробництва свинини теж значною мірою досягнуто завдяки належній селекційно-племенній роботі.

У господарстві суворо дотримуються вимог біобезпеки. Витримано чітке зонування території підприємства. Ввійти до виробничої зони, яка розділена на репродуктивну та відгодівельну частини можна через окремі санпропускники. Дезинфектанти які застосовують у свинарському господарстві володіють широким спектром біоцидної дії і мають залишкову післядію, що забезпечує захист тварин протягом кількох днів після їх заселення у продезінфіковані приміщення. Неухильно дотримуються оптимальних схем вакцинації поголів'я та застосування профілактичного комплексу ветеринарних заходів.

Таким чином, біобезпека свинарських підприємств забезпечує належну ветеринарно-санітарну культуру, збереження здоров'я свиней, отримання від

них безпечної продукції та охорону навколишнього середовища. Виконання цієї багатогранної проблеми залежить від розуміння їх власниками та менеджментом готувати зі своїх працівників справжніх професіоналів, які дотримуються всіх вимог і нормативів на всіх етапах технологічного ланцюгу.

УДК 619:612.616.1

Власенко С. В., студент IV курсу спеціальності «Ветеринарна медицина»

Науковий керівник – Федянович А. М., викладач ветеринарних дисциплін
Новомосковський коледж ДДАЕУ, Дніпропетровська обл., Україна

ДОСЛІДЖЕННЯ У ВИЯВЛЕННІ ОСНОВНИХ ПЕРЕВАГ ПРИ ПРОВЕДЕННІ ОВАРІОГІСТЕРЕКТОМІЇ ТВАРИН

Метою нашого дослідження було виявлення основних переваг при проведенні оваріогістеректомії тварин.

Стерилізація тварин – це позбавлення тварини розмножувальних функцій хірургічним шляхом. Стерилізація нескладна операція, але для самок вона потребує дещо більшого післяопераційного догляду, але через 2-4 дні вони вже практично здорові.

Ця операція не є унікальною або складною процедурою. Операція безболісна та безпечна для тварини, оскільки виконується під загальним наркозом і триває від 20 до 45 хвилин.

Стерилізація тварин – це єдиний гуманний шлях до зменшення популяції безпритульних тварин та запобігання неконтрольному розмноженню власницьких тварин. Тож для попередження збільшення кількості безпритульних тварин власники домашніх собак та кішок повинні стерилізувати своїх домашніх улюбленців. Адже кількість безпритульних тварин збільшується передусім за рахунок людської безвідповідальності.

Часто можна почути від людей, що стерилізація та кастрація безпритульних тварин та домашніх улюбленців – це знущання над ними, що ми їх позбавляємо таким чином природного інстинкту для продовження свого виду. Тоді як усиплення, відстріл тварин чи позбавлення від небажаного потомства ваших котів і собак (утоплення, викидання на вулицю) – це нормальне явище для суспільства. Вказані методи біологічно недоцільні, економічно не вигідні та шкідливі з точки зору санітарно-епідеміологічних умов. На відміну від вказаних методів регуляції чисельності тварин, стерилізація та кастрація не завдають тварині ніякої шкоди. За статистикою, найбільше укусів людей собаками відбувається в період тічок та вигодовування малюків, коли самка захищає своїх дітей від можливої небезпеки. Але найбільшого ризику піддаються самі тварини, коли в період їхнього бажання вони починають тікати на вулицю, де самці починають влаштовувати бійки за самку, внаслідок укусів та ран тварини можуть злегкістю інфікуватися або загинути від крововтрати. Також часто трапляються випадки коли тварини вибігають на дорогу і потрапляють під колеса автомобілів. Тому стерилізація (оваріогістеректомія) має чимало переваг як для господарів так і для самої тварини.